

עשר הממלכות

בישוף

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

בישוף לגויים, בשליחות שליחית

מתיאס גרונג (Matthias Gerung), האשה אשר השמש לבושה והתנין הגדול האדם (חזון יוחנן 12), ביבליית
אוטהיינריך, בערך 1530–1532. הספרייה הממלכתית של בוואריה, מינכן.

נחלת הכלל.

כתביו של סופר המלכות מופנים אל עשרה אזורים של הארץ ומחולקים ביניהם, ואזורים אלה הם, לפי האמונה, עשר הממלכות שעליהן מדברים ספר דניאל הנביא וספר חזון יוחנן.¹

הבישוף פונה אל הקהלות של אזורים אלה, אל כולם יחד או אל אזור אחד בכל פעם, כפי שרוח הקודש מנחה אותו. כתב המופנה אל כל קהלות המשיח מופיע תחת כל אזור. הדף של כל אזור מונה את העמים שבהם נמצאות קהלותיו ומפרט את הכתבים המופנים אליהן. כל כתב ניתן לקריאה בכל אחת משפות האתר הזה ולהורדה כקובץ PDF.

פניות אל עשר הממלכות

אל כל קהלות המשיח

אל קהלות עשר הממלכות, לכל אחת בנפרד

אזור האוקיינוס השקט

אירופה

אמריקה הלטינית

אפריקה שמדרום לסהרה

ארצות הברית

דרום אסיה

דרום־מזרח אסיה

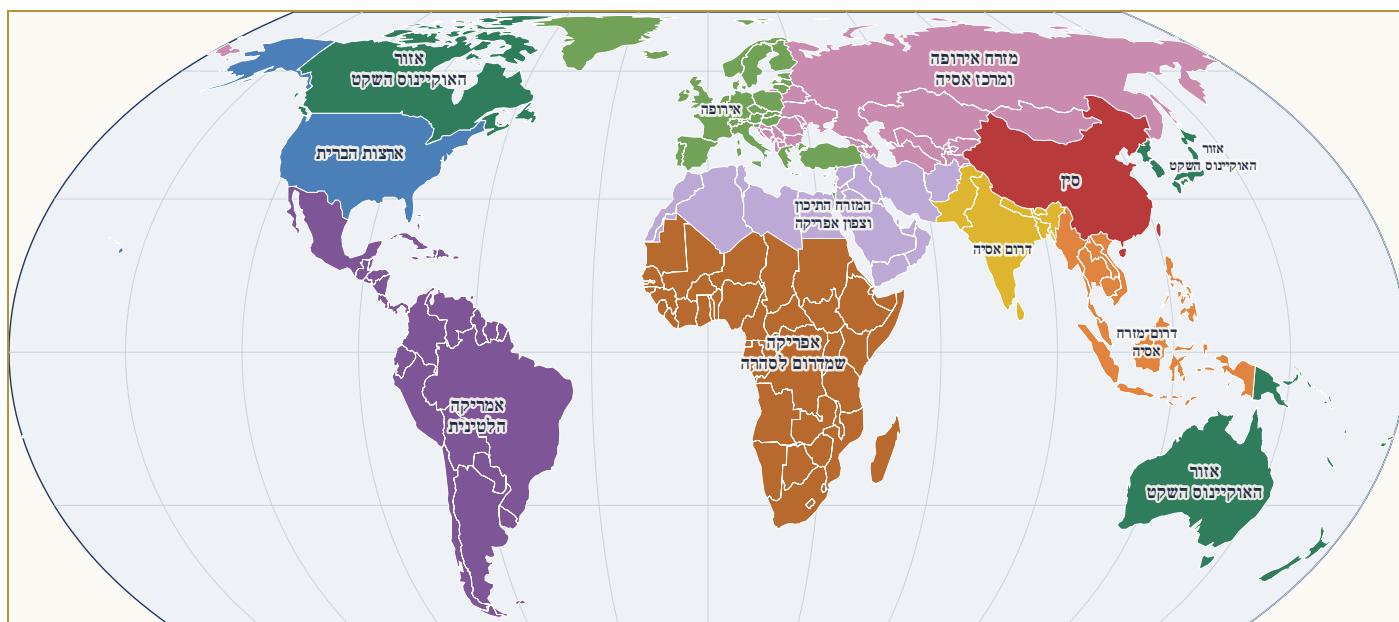
המזרח התיכון וצפון אפריקה

מזרח אירופה ומרכז אסיה

סין

דרום אסיה	אזור האוקיינוס השקט
דרום-מזרח אסיה	אירופה
המזרח התיכון וצפון אפריקה	אמריקה הלטינית
מזרח אירופה ומרכז אסיה	אפריקה שמדרום לסהרה
סין	ארצות הברית

הערות

ציטוטי הכתובים מובאים מתוך תנ"ך עברי מודרני. ANF = Ante-Nicene Fathers (אבות הכנסייה שלפני ניקיאה); NP2 = Nicene and Post-Nicene Fathers, Second Series (אבות הכנסייה של ניקיאה ושל אחריה, הסדרה השנייה).

1

עשר הממלכות מוצגות בקטעים הבאים של כתבי הקודש, ואצל אבות הכנסייה, שקראו אותם כחלוקת העולם בין עשרה מלכים באחרית הימים.

דניאל 2:40–44 (תנ"ך עברי מודרני), ומלכו רביעיה תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל אלן תדק ותרע: ודי חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון חספ די פחר ומנהון פרזל מלכו פליגה תהוה ומן נצבתא די פרזלא להווא בה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב בחספ טינא: ואצבעת רגליא מנהון פרזל ומנהון חספ מן קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה: די חזית פרזלא מערב בחספ טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם חספא: וביומיהון די מלכיא אנן יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל אלן מלכותא והיא תקום לעלמיא:

דניאל 7:7–8 (תנ"ך עברי מודרני), באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושאר ארגליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה: משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן:

דניאל 7:19–27 (תנ"ך עברי מודרני), אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון דחילה יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש אכלה מדקה ושאר ארגליה רפסה: ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מן חברתה: חזה הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון: עד די אתה עתיק יומיא ודינא יחב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין: כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיתא תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה: וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיה ותלתה מלכין יהשפל: ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדין ופלג עדן: ודינא יתב ושלטנה יחעדון להשמדה ולהובדה עד סופא: ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון:

חזון יוחנן 12:3 (תנ"ך עברי מודרני), ותרא אות אחרת בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתרים:

חזון יוחנן 13:1 (תנ"ך עברי מודרני), ואהי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן הים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדופים:

חזון יוחנן 17:3 (תנ"ך עברי מודרני), ויוליכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולע מלאת שמות גדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים:

חזון יוחנן 17:7 (תנ"ך עברי מודרני), ויאמר אלי המלאך למה זה השתוממת אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרנים:

חזון יוחנן 17:12–14 (תנ"ך עברי מודרני), ועשר הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה אחת ממשלה כמלכים יקבלו עם החיה: ולאלה עצה אחת ואת כחם ואת ממשלתם יתנו לחיה: המה ילחמו בשעה והשעה יכול להם כי הוא אדני האדנים ומלך המלכים ועמו הקרואים והבחירים והנאמנים:

חזון יוחנן 17:16–17 (תנ"ך עברי מודרני), ועשר הקרנים אשר ראית והחיה המה ישנאו את הזונה ועשוה גלמודה וערמה ואכלו את בשרה ואתה ישרפו באש: כי האלהים נתן בלבם לעשות את עצתו ולעשות עצה אחת ולתת את ממשלתם לחיה עד כי ישלמו דברי האלהים:

איגרת בר נבא 4.4–6 (Michael W. Holmes), עורך ומתרגם, The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, מהדורה שלישית [Grand Rapids: Baker Academic, 2007], (387–89), „וכך אומר גם הנביא: עשר ממלכות תמלוכנה על הארץ, ואחריהן יקום מלך קטן, אשר יכניע שלושה מן המלכים במכה אחת.” וכן אומר דניאל על אותו אחד: „וראית את החיה הרביעית, רעה ועזה ומסוכנת מכל חיות הארץ, ואיך צמחו ממנה עשר קרניים, ומהן נצר קטן של קרן, ואיך הכניע שלוש מן הקרניים הגדולות במכה אחת.” לכן עליכם להבין.” (מתורגם מן האנגלית של Holmes)

אירנאוס, נגד הכפירות 5.25.3 (ANF 1:553–54), „גם דניאל, בצפותו אל קץ המלכות האחרונה, כלומר עשרת המלכים האחרונים, שביניהם תחולק מלכותם של האנשים ההם, ושעליהם יבוא בן האבדון, מכריז כי עשר קרניים תצמחנה מן החיה, וכי קרן קטנה אחת תעלה בתוכן, וכי שלוש מן הראשונות תיעקרנה מפניו. ... ועשר קרניה הן עשרה מלכים אשר יקומו; ואחריהם יקום אחר, אשר יעלה ברוע מעשיו על כל אשר היו לפניו, ויפיל שלושה מלכים...” (מתורגם מן האנגלית של ANF 1)

אירנאוס, נגד הכפירות 5.26.1 (ANF 1:554–55), „ובאור בהיר עוד יותר הראה יוחנן, בספר החזון, לתלמידי האדון את אשר יקרה באחרית הזמנים, ואת דבר עשרת המלכים אשר יקומו אז, שביניהם תחולק האימפריה השולטת עתה [בארץ]. ... לכן מוכרח שהממלכה, העיר והבית יתחלקו לעשרה; ומטעם זה כבר רמז הוא מראש על החלוקה והפירוד [שיתרחש]. ... לכן עשר אצבעות הרגליים הן עשרת המלכים האלה, שביניהם תחולק המלכות, אשר מקצתם יהיו חזקים ופעילים, או נמרצים; ואחרים, לעומתם, יהיו עצלים וחסרי תועלת, ולא יהיו תמימי דעים...” (מתורגם מן האנגלית של ANF 1)

אירנאוס, נגד הכפירות 5.30.2 (ANF 1:559), „אבל, בדעתם את המספר הוודאי שהכתוב הכריז עליו, כלומר שש מאות שישים ושש, יחכו תחילה לחלוקת המלכות לעשרה; ואחר כך, כאשר המלכים האלה מולכים ומתחילים לסדר את ענייניהם ולהרחיב את מלכותם, [ילמדו] להכיר כי מי שיבוא ויתבע את המלכות לעצמו ... הוא באמת שיקוץ משומם.” (מתורגם מן האנגלית של ANF 1)

היפוליטוס, מאמר על המשיח ועל צר המשיח 25 (ANF 5:209), „חיה רביעית, איומה ונוראה; שיני ברזל לה וציפורני נחושת.” ומי הם אלה אם לא הרומאים? ... ובדרך סוד התכוון באצבעות הרגליים למלכים העתידיים לקום מקרבם; כפי שאומר גם דניאל (במילים): „התבוננתי בחיה, והנה עשר קרניים מאחוריה, וביניהן תעלה (קרן) אחרת, נצר, ותעקור את השלוש (אשר היו) לפניו.” ובוזה לא נרמז אחר מלבד צר המשיח...” (מתורגם מן האנגלית של ANF 5)

היפוליטוס, מאמר על המשיח ועל צר המשיח 27–28 (ANF 5:209–10), „מאחר שהדברים האלה, אפוא, עתידיים לבוא, ומאחר שעשר אצבעות הצלם שקולות כנגד (אותו מספר של) דמוקרסיות, ועשר קרני החיה הרביעית מחולקות על פני עשר ממלכות, נתבונן בעניין מעט יותר מקרוב ... שוקי הברזל, והחיה האיומה והנוראה, ביטאו את הרומאים, המחזיקים בשלטון כיום; אצבעות הרגליים שהיו מקצתן חרס ומקצתן ברזל, ועשר הקרניים, היו סמלים של הממלכות העתידות עוד לקום; הקרן הקטנה האחרת הצומחת ביניהן פירושה צר המשיח שבתוכם...” (מתורגם מן האנגלית של ANF 5)

היפוליטוס, מאמר על המשיח ועל צר המשיח 52 (ANF 5:215), „וכאשר יגבר על שלוש קרניים מתוך העשר במערכת המלחמה, ויעקור אותן, כלומר את מצרים ואת לוב ואת אתיופיה, ויטול את שללן ואת עדייהן, ויכניע את הקרניים הנותרות הסובלות, יתחיל להתנשא בלבם ולרומם את עצמו על אלוהים כאדון העולם כולו.” (מתורגם מן האנגלית של ANF 5)

היפוליטוס, קטעים על ספר דניאל 2.7 (ANF 5:179), „כאשר יתמלאו הזמנים, ועשר הקרניים תצמחנה מן החיה באחרית (הזמנים), אז יופיע צר המשיח ביניהן.” (מתורגם מן האנגלית של ANF 5)

היפוליטוס, הערות לספר דניאל, על דניאל 7:7 (ANF 5:189), „ועשר קרניים לה.” כי כשם שאמר הנביא כבר על הנמר, שלחיה היו ארבעה ראשים, וזה התקיים, וממלכת אלכסנדר נחלקה לארבע נסיכויות, כך גם עתה עלינו לצפות לעשר הקרניים העתידות לצמוח ממנה, כאשר יתמלא זמן החיה, והקרן הקטנה, שהיא צר המשיח, תופיע פתאום בתוכן...” (מתורגם מן האנגלית של ANF 5)

טרטוליאנוס, על תחיית הבשר 24 (ANF 3:563), „איזה מכשול יש מלבד המדינה הרומית, שנפילתה, בהתפזרה לעשר ממלכות, תביא את צר המשיח על (חורבותיה שלה)?” (מתורגם מן האנגלית של ANF 3)

לקטנטיוס, המוסדות האלוהיים 7.16 (ANF 7:213), „תחילה תתרחב הממלכה, והשלטון העליון, בהתפזרו בין רבים ובהתחלקו, יקטן. אז ייזרעו מריבות אזרחים בלי הרף; ולא תהיה מנוחה ממלחמות קטלניות, עד אשר יקומו עשרה מלכים בעת ובעונה אחת, אשר יחלקו את העולם, לא כדי למשול בו, אלא כדי לכלותו.” (מתורגם מן האנגלית של ANF 7)

לקטנטיוס, תמצית המוסדות האלוהיים 71 (ANF 7:253), „שלטון המלכים ירבה, ועשרה אנשים יאחזו בעולם, יחלקו אותו ויבלעו אותו.” (מתורגם מן האנגלית של ANF 7)

ויקטורינוס מפטאו, פירוש לספר החזון, על פרק 12 (ANF 7:355), „ועשר קרניים.” הוא אומר כי עשרת המלכים של הזמנים האחרונים הם אלה עצמם, כפי שנבאר שם ביתר הרחבה.” (מתורגם מן האנגלית של ANF 7)

קירילוס מירושלים, הרצאות קטכיות 15.12 (NPNF2 7:107), „אבל צר המשיח הנזכר יבוא כאשר יתמלאו זמני האימפריה הרומית, וקץ העולם קרב עתה. יקומו יחד עשרה מלכים של הרומאים, המולכים בחלקים שונים אולי, אך כולם בערך באותו זמן; ואחריהם האחד-עשר, צר המשיח, אשר בתחבולות הכישוף שלו יתפוס את השלטון הרומי; ומן המלכים אשר מלכו לפניו, שלושה ישפיל, ואת השבעה הנותרים יחזיק משועבדים לו.” (מתורגם מן האנגלית של NPNF2 7)

כל ציטוטי הכתובים בעברית בדף זה מובאים ללא שינוי מתוך תנ"ך עברי מודרני (נוסח המסורה של התנ"ך; הברית החדשה בתרגומו של פרנץ דליטש), שהוא נחלת הכלל. מקור: ebible.org/heb. השמטות מסומנות בשלוש נקודות (...).